

מטעמי תורת זילים

פרשת כי תשא – איסור אכילת בשר בחלב

התורה הזהירה מאיסור תערובת של בשר וחלב כפי שנלמד מהפסוק "לא תבשל גדי בחלב אמו" (שמות לד, כו) (רש"י שמות לד, כו). צווי זה חוזר גם בפרשת משפטים (ראה שמות כג, יט) ובפרשת ראה (ראה דברים יד, כא). סך הכל שלוש פעמים בכדי לצוות על שלושה איסורים של 'בשר בחלב' – איסור אכילה, איסור בישול ואיסור הנאה (גמי' חולין דף קטו ע"ב).

ויש להתבונן, מדוע נאסר על עם ישראל לאכול מאכל שמעורב בו בשר וחלב בעוד שאכילת בשר או חלב בנפרד מותרת?

החלב הוא כנגד 'החסד' והבשר כנגד 'הדין' ואין לערבב ביניהם

שורש החלב הוא במידת הרחמים (טעמי המצות: לרבינו מנחם הבבלי מצוה נו, 'צרוור המורי' פרשת משפטים ד"ה ליראי ה' ולחושבי שמו, 'ילקוט ראובני' פרשת משפטים ד"ה בשר בחלב, 'עיר מקלט' פרשת משפטים אות צג, 'באר מים חיים' פרשת וארא ד"ה וזה רמו הקדוש ברוך הוא, 'ילקוט דוד' פרשת ראה ד"ה 'ענין בשר בחלב' בשם הרקנאטי) **והקדושה** ('ילקוט דוד' פרשת ראה ד"ה 'ענין בשר בחלב' בשם הרקנאטי) **ומידת החסד** (ספר 'מאה שערים' המיוחס לרקנאטי שער עה ד"ה ועל דרך האמת, 'מצודת דוד' על טעמי המצוות להרדב"ז מצוה קצד ד"ה ועיקר הלאו, הרמ"ד וואלי פרשת ראה ד"ה לא תבשל גדי בחלב אמו) **שנאמר "דבש וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ"** (שיר השירים ד, יא) ('ילקוט דוד' פרשת ראה ד"ה 'ענין בשר בחלב' בשם הרקנאטי) **לכן מראהו של החלב הוא לבן** (ספר 'ארבע חרשים' לרי' יוסף יששכר בר בן אלחנן חלק כסא דוד פרק טל דף סג ע"ב טור ב' ד"ה 'אגב אמינא', 'ספר הליקוטים' למחבר 'סדר הדורות' בחלק 'ברכות ואיסור בשר בחלב' סעיף ב בשם ספר 'ארבע חרשים', עפ"י ספר 'מאה שערים' המיוחס לרקנאטי שער עה ד"ה ועל דרך האמת).

לעומת כן, שורש הבשר הוא במידת הדין (טעמי המצות: לרבינו מנחם הבבלי מצוה נו, 'ילקוט ראובני' פרשת משפטים ד"ה בשר בחלב, הרמ"ד וואלי פרשת וירא ד"ה ויקח חמאה וחלב, 'עיר מקלט' פרשת משפטים אות צג) **לכן 'בשר' זה אותיות ש-ב-ר** (מעבר 'יבוק' שפת אמת פרק טו ד"ה ובטל שהקב"ה), **וגם הבשר הוא אדום** ('עיר מקלט' פרשת משפטים אות צג, ספר 'ארבע חרשים' חלק כסא דוד פרק טל דף סג ע"ב טור ב' ד"ה 'אגב אמינא', 'ספר הליקוטים' למחבר 'סדר הדורות' בחלק 'ברכות ואיסור בשר בחלב' סעיף ב בשם מחבר 'ארבע חרשים', עפ"י 'צרוור המורי' פרשת משפטים ד"ה ליראי ה' ולחושבי שמו). **ונרמז 'הדין' של הבשר בפסוק "קצ כל בשר בא לְפָנַי" (בראשית ו, יג) (ספר 'מאה שערים' המיוחס לרקנאטי שער עה ד"ה ועל דרך האמת) שפסוק זה מדבר על 'מלאך המוות' השם "קץ" ל"כל בשר" על ידי נטילת הנשמות (ראה זוהר פרשת בראשית דף נד ע"ב ד"ה ולבתר אייתניאו, זוהר פרשת בראשית דף נח ע"א ד"ה השתא דחבו). וכן נרמז הדבר בפסוק "תִּבְשַׁר עֹדְדָנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרִם יִכְרַת וְאִף ה' תַּרְה בְּעַם וַיֵּךְ ה' בְּעַם מִכָּה רַבָּה מְאֹד" (שמות יא, לג) ('מצודת דוד' להרדב"ז מצוה קצד ד"ה ועיקר הלאו).**

אכילת הבשר והחלב מותרת כאשר כל אחד נאכל בפני עצמו (רבינו בחיי פרשת משפטים כג, יט ד"ה ועל דרך הקבלה) **אך חיבורם יחד יוצר מעין 'כלאים'** ('תיקוני זוהר' תיקון יד דף ל ע"א ד"ה אמר רבי שמעון) **כי ערבובם למטה גורם לערבב את הכוחות העליונים** (טעמי המצוות: לרי' מנחם רקנאטי מצוות לא תעשה מצוה שלא לאכול בשר בחלב) **של 'מידת הדין' ו'מידת החסד'** (הרמ"ד וואלי פרשת משפטים ד"ה 'לא תבשל גדי בחלב אמו', 'השל"ה הקדושי' תורה שבכתב פרשת משפטים ד"ה 'טעם בשר בחלב' בשם הרקנאטי, 'ילקוט דוד' פרשת ראה ד"ה 'ענין בשר בחלב' בשם הרקנאטי) **ובזה נפגמת כבודה של מלכות שמים, כי הכוחות העליונים משנים את תפקידם** (הרמ"ד וואלי פרשת משפטים ד"ה 'לא תבשל גדי בחלב אמו', 'השל"ה הקדושי' תורה שבכתב פרשת משפטים ד"ה 'טעם בשר בחלב' בשם הרקנאטי). **זה הטעם שנאסר חיבורם** (רבינו בחיי פרשת משפטים כג, יט ד"ה ועל דרך הקבלה) **של הבשר והחלב למטה כדי שלא התערבב במשהו 'הדין' עם 'הרחמים'** (טעמי המצות: לרבינו מנחם הבבלי מצוות לא תעשה מצוה נו) **וכל אחד יהיה על פנו** ('צרוור המורי' פרשת משפטים ד"ה ליראי ה' ולחושבי שמו).

צריך להמתין שש שעות לאחר אכילת מאכלי בשר בכדי לאכול מאכלי חלב (ראה שו"ע יורה דעה סימן פט אות א) **כיון שהבשר הוא בחינת 'דין', וכשהוא נאכל ראשון אז הוא התחנותן בבטן האדם ויש לו כוח לגבור על מאכל החלב שהוא בחינת חסד אשר יבוא אחריו כי 'תִּתְנָה גְּבַר', ועל ידי כן נמצא כי מתעורר ומתגבר 'הדין' על 'החסד' והדינים מתגברים בעולם** ('סמוכים לעד' למחבר 'שבט מוסרי' פרשת משפטים ד"ה הנה אנוכי שולח מלאך, ספר 'ארבע חרשים' לרי' יוסף יששכר בר בן אלחנן חלק כסא דוד פרק טל דף סג ע"ב טור ב' ד"ה 'אגב אמינא', 'ספר הליקוטים' למחבר 'סדר הדורות' בחלק 'ברכות ואיסור בשר בחלב' סעיף ב). **אך אם עברו שש שעות מאכילת הבשר, אזי כבר מתבטל הבשר בבטנו של האדם ואין לו עוד שם של 'תִּתְנָה גְּבַר', ואפשר לאכול אחריו חלב** (ספר 'ארבע חרשים' חלק כסא דוד פרק טל דף סג ע"ב טור ב' ד"ה 'אגב אמינא', 'ספר הליקוטים' למחבר 'סדר הדורות' ר' יחיאל הייפלקין בחלק 'ברכות ואיסור בשר בחלב' סעיף ב).

וכאשר אדם אוכל מאכל חלב תחילה, ואחר כך מקנח ועושה הדחת הפה כדין (עפ"י שו"ע יורה דעה סימן פט, ב) **ואוכל מאכל בשר, אזי המאכל החלבי שבא ראשון מתגבר בבטנו על המאכל הבשרי שבא אחריו ואז גם 'הרחמים' גוברים על 'הדין'** ('סמוכים לעד' למחבר 'שבט מוסרי' פרשת משפטים ד"ה הנה אנוכי שולח מלאך, ספר 'ארבע חרשים' חלק כסא דוד פרק טל דף סג ע"ב טור ב' ד"ה 'אגב אמינא', 'ספר הליקוטים' למחבר 'סדר הדורות' בחלק

ברכות ואיסור בשר בחלב' סעיף ב) ואין האדם צריך להמתין שש שעות בין המאכלים (עפ"י ספר 'ארבע חרשים' חלק כסא דוד פרק טל דף ע"ב טור ב' ד"ה 'יאב אמינא'). ואף על פי כן, יש מדקדקים ואנשי מעשה שלא אוכלים בכלל ביום אחד בשר ואחר כך גבינה או גבינה ואחר כך בשר, בכדי שלא לערב בשום אופן את כוח 'הדין' וכוח 'הרחמים' (צ'רור המור' פרשת משפטים ד"ה ליראי ה' ולחושבי שמו).

באכילת בשר בחלב מסתלק מהאדם 'צלם אלוקים' והוא מקבל 'צלם חיה'

כאשר ברא הקב"ה את העולם, הוא יצר את כל הבריות כפי המראה הראוי להם, ואחר כך ברא את האדם בצורה העליונה (זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה ויהי אחר הדברים) שהיא 'צלם אלוקים' שנאמר "כי בצלם אלקים עשה את האדם" (בראשית ט, ו) (באר מים חיים' פרשת נח אות ו ד"ה או יאמר כי בצלם). אז השליט הקב"ה את האדם על כל הבריות על ידי "צלם" זה, כך שכל זמן שהאדם קיים כל הבריות של העולם זוקפים ראשיהם ומסתכלים בצורה העליונה של האדם ויראים וזעים ממנו, כמו שנאמר "ומוראך וחתך יתן על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידך נתנו" (בראשית ט, ב) (זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה ויהי אחר הדברים) (להרחבה על הצלם ראה מאמרנו לפרשת שלח לך – 'הצלם של האדם').

דבר זה הוא בדומה למה שקיים בין העליונים (יאור החמה' על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה 'רבי יהודה' מהרא"ג), כאשר יש בכסא הכבוד דמות של אריה שור ונשר כפי שנאמר "ויפני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתו ופני נשר לארבעתו" (יחזקאל א, ו) וכולם פונים אל פני 'האדם' העליון (יכתם פז' על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"ב ד"ה ויהי אחר הדברי) אשר נמצא על הכסא בעליונים, וכפי שראה יחזקאל הנביא שנאמר "וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות פסא ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה" (יחזקאל א, כו). וכל זה ללמד כי 'דיוקן' האדם שולט על כל בעלי החיים (יאור החמה' על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה 'רבי יהודה' מהרא"ג).

לכן גם בני האדם מושלים בעולם (יאלשיך הקדוש' בראשית א, כז ד"ה ופירש איך יהיה) על כל הבהמות והחיות (באר מים חיים' פרשת נח אות ו ד"ה או יאמר כי בצלם) על ידי 'צלם אלקים' שעל פניהם, כאשר הוא בקדושה וטהרה רבה. כך היה עם יוסף כאשר הושלך אל הבור עם הנחשים והעקרבים וכן היה עם דניאל בגוב האריות (יאלשיך הקדוש' בראשית א, כז ד"ה ופירש איך יהיה, 'שם משמאל' פרשת מצרע שנת תרע"ג דף רמב, א ד"ה והנה בהא). כך גם היה עם יחזקאל הנביא לכן הוא נקרא בשם "בן אדם" כנגד 'צלם האדם' שהיה אצלו תמידי ולא השתנה (יאור החמה' על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה 'ות"ח קב"ה אחלף' מהרא"ג), כמו שנאמר "ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואתך ונתבא בי רוח פאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי: ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי הפה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה" (יחזקאל ב, א – ג).

אך כאשר האדם לא הולך בדרכי התורה (זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה וכד בר נש), מורד באלקות ופורק עול מלכות שמים מעליו (שם משמאל' פרשת שלח לך שנת תרע"ג דף ריא טור א ד"ה אך בה' אל תמרודו), אזי אותה הצורה הקדושה שניתנה בו מתחלפת לו (זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה וכד בר נש) ומשתנה צלם אלקים שבו (שם משמאל' פרשת שלח לך שנת תרע"ג דף ריא טור א ד"ה אך בה' אל תמרודו) לצורה של גדי וטלה או שהוא נדמה לכל חיה שרואה אותו כמו חיה קטנה יותר ממנה (יאור החמה' על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה 'רבי יהודה' מהרא"ג) וחיות השדה ועופות השמים יכולות לשלוט עליו (זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה וכד בר נש) ולטרוף אותו כדרכם (יאור החמה' על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה 'רבי יהודה' מהרא"ג). ודבר זה מסור בידי הקב"ה ולפי רצונו בעולם – להחליף את 'צלם אלוקים' של האדם (זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה וכד בר נש) כדי שיצויר וידמה בעיני החיות לצורת בהמה (יכתם פז' לר' שמעון לביא מחבר הפיוט 'בר יוחאי' על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"ב ד"ה ומי ש' אלעזר) ויטרפו אותו (יאור החמה' על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה 'ות"ח קב"ה אחלף' מהרא"ג).

וכך הוא גם כאשר אדם אוכל חלילה מאכל של בשר בחלב (עפ"י זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה תאנא במה ד"ה תא חזי מה כתיב, 'סמוכים לעד' פרשת משפטים ד"ה הנה אנכי שולח מלאך) או מבשל בשר בחלב, אזי גורם שמסתלק ממנו הצלם (היכל הברכה' לאדמו"ר מקומרנא פרשת כי תשא לד, כו ד"ה ורמיות מצוה) ובמקומו הוא מקבל צלם כצורת גדי, ויכולות חיות רעות להזיק לו (זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה ותו דמסתפין), לפי שאין חיה שולטת באדם אלא אם הוא נדמה לה כבהמה שנאמר "וְאֵדָם בִּיקָר בַּל יִלְיֶן נַמְשֵׁל בְּבַהֲמוֹת נְדָמוֹ" (תהלים מט, יג) (גמ' שבת דף קנא ע"ב) כלומר שאם החיה מושלת באדם הרי בידוע שהוא נדמה לה כבהמה (רש"י בגמ' שבת דף קנא ע"ב ד"ה נמשל). וכן אמר הנביא "הַיִּשְׂאֵג אֲרִיָּה בַּעַר וְטָרַף אֵין לוֹ" (עמוס ג, ד) כלומר וכי האריה שואג לטרוף אדם? הרי הוא מפחד ממנו! אלא שאותו האדם נדמה לו כבהמה (יכתם פז' לר' שמעון לביא מחבר הפיוט 'בר יוחאי' על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה ויהי אחר הדברי).

גם אצל הגוים יש צלם והוא משתנה אם הם אוכלים בשר בחלב (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה 'ותשקו את הנזירים' מהרמ"ק). כך היה עם נבוכדנצר הרשע מלך בבל שהיה רגיל לאכול על שולחנו 'בשר בחלב' וגבינה עם בשר, והיו מאכלים אלו עולים על שולחנו מידי יום (זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה תאנא במה זכו), כי מאכלי 'בשר בחלב' היה נחשב אצלם למאכלים משובחים העולים על שולחן מלכים (עפ"י 'מגלה צפונות' למחבר 'שבט מוסר' חלק ב' פרשת משפטים ד"ה ונראה לי עוד) וגם משום שהוא רצה על ידי זה לחזק את אחיזת 'החיצונים' (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה 'ותשקו את הנזירים' מהרמ"ק) ולאבד את צלם דמותם של האוכלים על שולחנו (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה 'ותשקו את הנזירים' מהרמ"ק).

ובשעה שנענש נבוכדנצר ונלקחה ממנו מלכותו, הוא נזרק בין חיות השדה. אז סר צל פניו ממנו ולא היה נראה צלמו וצורתו **כצורת אדם** (זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה והוא רשע בשעתא) **כי התחלף צלמו לצלם של בהמה חיצונית טמאה** (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה יתשקו את הניירים מהרמ"ק). והיה נבוכדנצר נדמה אז לכל בהמה שבה לפניו כאילו הוא מהמין שלה אבל מסוג נקבה, והיו החיות באות עליו. **וגם כמה פעמים רצו חיות השדה לטרוף אותו ורק נשאר בחיים בגלל שנגזר עליו העונש הזה** (זוהר פרשת משפטים קכה ע"ב ד"ה והוא רשע בשעתא ועיי"ש). וכך על מה שרצה נבוכדנצר להאכיל את כולם 'בשר וגבינה' בסוד צלם תועבה שלו וביקש לשנות את דמותם, **מדה כנגד מדה השתנה הוא בעצמו לדמות כל הבהמות ועוד ממין הנקבה** (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה יתשקו את הניירים מהרמ"ק).

דניאל חנניה מישאל ועזריה ניצלו בזכות שלא אכלו מאכלי בשר בחלב

נבוכדנצר מלך בבל ציווה להביא לפניו מבני ישראל על מנת ללמדם חכמות חדשות חיצוניות, וביקש שיביאו דווקא ילדים שאז תלמודם מתקיים בידם (הרמ"ד וואלי ספר דניאל פרק א' סעיף ד) וזה מה שנאמר "ויאמר המלך לאשפנז רב סריסו להביא מבני ישראל ומגדל ומגדל המלוכה ומן הפרתמים: **ילדים אשר אין בהם כל מום וטובי מראה ומשפילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר פח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון פשדים**" (דניאל פרק א, ג-ד). ובין הילדים שנלקחו אל המלך היו דניאל חנניה מישאל ועזריה כפי שנאמר "ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה" (דניאל א, ח).

נבוכדנצר ציווה שהילדים יאכלו מהאוכל של המלך וכך יהיו חזקים ובריאים ויוכלו לעמוד לפניו שנאמר "וימן להם המלך דבר יום ביומו **מפת בג המלך** ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך" (דניאל א, ה). אך דניאל לא רצה לטנוף עצמו במאכלים אסורים שהיו בשולחנו של נבוכדנצר שנאמר "וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתבג המלך ויבין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל" (דניאל א, ח). וזה משום שמאכלו של המלך היה בכל יום בשר בחלב (מגלה צפונות' חלק ב' פרשת משפטים ד"ה ונראה לי עוד, 'מדרש תלפיות' ענף בשר וחלב ד"ה א"ה יבא על נכון), **כפי שנאמר "מפת בג המלך"** (דניאל א, ח) **והתיבה "בג" היא ראשי תיבות 'בשר גבינה'** (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה יתשקו את הניירים מהרמ"ק, יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה י"י יסא שרי מהרא"ג, 'מגלה צפונות' חלק ב' פרשת משפטים ד"ה ונראה לי עוד, 'מדרש תלפיות' ענף בשר וחלב ד"ה א"ה יבא על נכון, 'נצוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב אור א מהרמ"ז).

דניאל ביקש שיאכילו אותם זרעונים במקום המאכלים האסורים. אך הממונה עליהם חשש שמחמת אכילתם הגרועה ישתנה מראהם ויהיה הדבר ניכר למלך שהם לא אכלו ממאכליו. דניאל השיב לו **שלא ידאג לכך משום שלא ייפחת מראהם ממראה שאר הילדים האוכלים את מאכלי המלך, והוא יוכל לנסות אותם במשך עשרה ימים ולהיווכח**. וזה מה שאמר דניאל לממונה "נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: ויגראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך" (דניאל א, יב-יג), וכך אכן היה שנאמר "וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה" (דניאל א, יד).

ה' יתברך עשה לדניאל וחבריו נס ועל אף שהיו אוכלים רק את הזרעונים במשך עשרה ימים במקום את מאכלי המלך, היה מראהם יותר טוב מכל הילדים שאכלו את המאכלים האסורים שנאמר "ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתבג המלך" (דניאל א, טו). והסיבה שהיה מראהם טוב, לפי שלא התקלקלו במאכלים האסורים ולכן 'צלם אלקים' לא סר מעליהם. ואילו לילדים האחרים שכן התקלקלו במאכלים האסורים נסתלק הצלם (זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה תא חזי מה כתיב).

כיון שדניאל היה שלם בצלם אלקים שבו ולא השתנה צלמו הקדוש לצלם אחר (זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה ודניאל דאסתמר, עפ"י זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה דניאל לא אשתני) מחמת זהירותו ממאכלי בשר בחלב (מדרש תלפיות' ענף בשר וחלב ד"ה מי שאוכל), **על כן גם כאשר השליכו אותו לתוך גוב האריות התייראו ממנו האריות. והם גם לא יכלו לפגוע בו** (זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה ודניאל דאסתמר) **כי באותה השעה 'הצלם' של דניאל היה סוגר את פיהם של האריות וקושר אותם שלא יוכלו להזיק לו** (זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה דניאל לא אשתני וד"ה אמר ליה).

וזה מה שאמר דניאל על הצלתו מגוב האריות כאשר כינה את צלמו בשם 'מלאך' שנאמר "אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא וְלֹא תִבְלוּנִי" (דניאל ו, כג) (זוהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה דניאל לא אשתני וד"ה אמר ליה) שתרגום הדברים הוא "אלוקי שלח מלאכו וסגר פי האריות שלא יזיקוני". ונרמזה הצלתו של דניאל על ידי 'המלאך' בזכות הימנעותו מאכילת בשר בחלב, על ידי סמיכות הפסוקים בתורה שבהם נאמר "לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אֶנְכִי שֶׁלַח מֵלָאָךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרָךְ בְּדָרְךָ" (שמות כג, יט-כ) (מגלה צפונות' למחבר ישבט מוסר' חלק ב' פרשת משפטים ד"ה ובוזרה וז"ל רבי אבא).

וכן כאשר זרקו את חנניה מישאל ועזריה לתוך כבשן האש, הם ניצלו בזכות שלא נטמאו במאכלים האסורים שהיו אצל המלך (וזהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה תאנא במה, 'מדרש תלפיות' ענף בשר וחלב ד"ה מי שאוכל). ועוד זכו בכוח התחזקותם בדבר הזה לחכמה נוספת על חכמתם, ובפרט דניאל שהתחזק בזה עוד יותר מחבריו. וזה מה שנאמר עליהם "וְהַקְּלָדִים הָאֵלֶּה אֲרַבְעָתָם נִתְּנוּ לָהֶם הָאֱלֹקִים מְדַע וְהַשֶּׁבֶל בְּכָל סֵפֶר וְחֻקֵּיהֶם וְדִנְיָאֵל הֵבִינֵן בְּכָל חֻזֵן וְחַלְמוֹת: וְלִמְקַצֵּת הַיָּמִים אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּלֶךְ לְהַבְיָאֵם וּבִיָּאֵם שָׂר הַסְּרִיסִים לִפְנֵי נְבֻכַדְנֶצַּר: וַיְדַבֵּר אֲתָם הַמֶּלֶךְ: וְלֹא נִמְצָא מִכֻּלָּם כְּדִנְיָאֵל חֲנִינְיָה מִיִּשְׂאֵל וְעִזְרִיָּה וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וְכָל דָּבָר חֻכְמַת בֵּינָה אֲשֶׁר בְּקִשׁ מֵהֶם הַמֶּלֶךְ וַיִּמְצָאֵם עֲשֶׂר יָדוֹת עַל כָּל הַחֲרָטְמִים הָאֲשֵׁפִים אֲשֶׁר בְּכָל מַלְכוּתוֹ" (דניאל א, יז - ט) (הרמ"ד וואלי ספר דניאל פרק א סעיף יז). וכך על ידי שנשמר דניאל מהמאכלים האסורים הוא זכה להתקדש ולעלות לגדולה (הרמ"ד וואלי ספר דניאל פרק א סעיפים ח - ט).

מחמת זה נהגו לאכול זרעונים ביום פורים, כפי שאכלו דניאל וחבריו כאשר היו אצל נבוכדנצר מלך בבל (הרמ"א או"ח סימן תרצה סעיף ב) ונעשה להם בזה נס (בן איש חי' הלכות שנה א' פרשת תצוה הלכות פורים יט), כי בעקבות אכילת הזרעונים נעשה דניאל חשוב במלכות עד שזכה להיקרא בשם "הַתֶּדֶן" לפי שכל דברי המלכות היו נחתכים על פיו (ראה גמ' מגילה דף טו ע"א בשם שמואל). וכאשר הגיעה הידיעה על גזירת המן למרדכי היהודי, הוא שלח את התֶּדֶן שהוא דניאל לדבר עם אסתר שתשים את נפשה בכפה ותבוא לפני המלך להתחנן לו שנאמר "וַיֵּצֵא הַתֶּדֶן אֶל מְרַדְכֵי אֶל רְחוּב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ: וַיִּגְדַּל לוֹ מְרַדְכֵי אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֶת פְּרִשְׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמֶן לְשָׂקוֹל עַל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בְּיַהֲדִים לְאַבְדָּם: וְאֶת פְּתֻשָׁן וְאֶת הַדָּת אֲשֶׁר נִתְּנוּ בְּשׁוֹשׁוֹ לְהַשְׁמִידֵם נִתְּנוּ לוֹ לְהַרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וְלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוֹת עָלֶיהָ לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְפָּנָיו עַמָּה: וַיָּבֹאוּ הַתֶּדֶן וַיִּגְדַּל לְאַסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי מְרַדְכֵי" (אסתר ד, ו - ט).

צריך האדם להיזהר מאוד ולהרחיק בין אכילת בשר לחלב

יזהר האדם לשמור את צלם דמות תבניתו כפי שהיה בו טרם בואו לעולם (כתם פז) על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"ב ד"ה ויהי אחר הדברי ד"ה ומ"ש ר' אלעזר), ולא יאבד אותו באכילת מאכלים אסורים (וזהר פרשת וישב דף קצא ע"א ד"ה אמר ליה בגין ד"ה תא חזי יחזקאל) של בשר בחלב (עפ"י כתם פז) על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"ב ד"ה ומ"ש ר' אלעזר), כי זו חלילה 'סגולה' להסיר מהאדם האוכל את צלם אלקים ודמות אדם שניתן בו (נחלת בנימין) על טעמי המצוות מצוה קיד ד"ה אזהרה זו אתיא) ואז שולטות בו חיות השדה והיער (כתם פז) על זוהר פרשת וישב דף קצא ע"ב ד"ה ומ"ש ר' אלעזר). ואילו התורה הזהירה מאיסור אכילת בשר בחלב בכדי שלא יסור מהאדם 'צלם אלקים', שהוא חותם המלך הקדוש אשר הוטבע באדם (נחלת בנימין) על טעמי המצוות מצוה קיד ד"ה אזהרה זו אתיא).

חיבור הבשר והחלב מגביר את הקליפה והסטרא אחרא (ילקוטי הלכות' לר' נתן בחלק יורה דעה א' סימני בהמה וחיה טהורה ד אות נא), ועל ידי אכילתו אדם מנודה למעלה במשך ארבעים יום (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה 'גורגיס הנחשי מהרמ"ק) ומצטייר על עור קליפתו צורת גדי צלוי, בכדי שיכירוהו 'החיצונים' וענישוהו (נצוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"א אות ג), והם אכן שולטים עליו (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה 'גורגיס הנחשי מהרמ"ק). ואם באותם ארבעים יום אותו האדם יוליד בן, אזי מלבד הנשמה הטהורה שנותנים לילד יתנו לו עוד נשמה טמאה מהסטרא אחרא להחטיאו, והיא מטמאה את הילד (וזהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה ואי אוליד בר). וכשיגדל הילד הוא יצטרך לעמול ולטהר את עצמו בכדי לפשוט את הנשמה הטמאה שניתנה בו, כמו גר שנולד בטומאה ופושט ממנו את 'החיצונים' ואז יורש טובה (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב ד"ה 'גורגיס הנחשי מהרמ"ק).

מי שמתקדש ביותר שלא לערבב בין בשר לחלב, קדוש יאמר לו (ש"ל"ה הקדוש' מסכת שבועות ד"ה ההפטרָה של חג השבועות). לכן גדולי הדורות היו עושים גדרים להרחיק מהדבר הזה מאוד, כפי שנהג האר"י ז"ל להחמיר מאוד וביום שאכל גבינה לא היה אוכל אחרי זה בשר עד הלילה (שערי המצות' להאר"י ז"ל פרשת משפטים ד"ה בענין בשר בחלב). והיו אחרים שנהגו לא לאכול בשר אחרי חלב אלא אם יש הפסק שש שעות כמו שנוהגים כאשר אוכלים חלב אחרי בשר (יאור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"א ד"ה 'אתא ר"ש' מהמרח"ו ז"ל, 'הלבב' על שו"ע או"ח סימן קע"ג סעיף א, 'מעבר יבוק' בחלק 'שפתי צדק' פרק כד ד"ה 'ואם לא נהנה מתענוג' כמנהגו ומנהג משפחתו. ראה רמ"א שו"ע יורה דעה פט, ב) שהוא כדי הזמן שיתעכל המזון במעי. ובזה פירשו מה שאמרה התורה "לא תִּבְשַׁל גְּדֵי בְּחֵלֶב אֱמוֹ" (שמות לד, כו) שהכוונה כי לא יתבשלו הבשר והחלב בבטן בזמן אחד, לכן לא נאמר "לא תאכל" אלא "לא תִּבְשַׁל" (יצרור המור' פרשת משפטים ד"ה ואמר לא תבשל) וזה על אף שמעיקר הדין די בניקיון הידיים וקינוח הפה על ידי לעיסת לחם וכדומה והדחת הפה במים, על מנת לאכול בשר לאחר אכילת מאכלי חלב (שו"ע יורה דעה סימן פט, ב).

העלון גם להחליט יהוהית בת ורדה רוזיטה הי"ו וכל בני משפחתה	העלון השבוע גם לעילוי נשמת האיש הענו והצנוע אוהב ישראל ומוכח הרבים. ר' עזרא בן שמחה בתון ז"ל ת. נ. צ. ב. ה.	העלון השבוע גם לעילוי נשמת הרבנית הצדקת אשת חבר: עליזה בת יפה ז"ל ת. נ. צ. ב. ה.	העלון גם לעילוי נשמת: עמירם בן אסתר ז"ל ת. נ. צ. ב. ה.	העלון גם לעילוי נשמת: רחל בת גרשון אשת דוד דוד בן ישי ז"ל הנולד משרים ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמת: אהרן בן עיזיה ז"ל ארתל עלקה בת פורטון מסעדה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמת: יוסף מנחם בן אתרן ז"ל מננה מדלן בת מנשה ז"ל לבית משפחת לימון ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמת: מאיר בן משה ז"ל, יונה בן שמואל ז"ל, ברטה בתיה בת מאיר ז"ל, חיים בן ליוב ז"ל, מרים בת שמואל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמת: העלון גם לעילוי נשמת: יעל בת שירה אושרת הי"ו שה יתברך זוכה אותה לנולד מתוך בריאת איתה וטובה הי"ו	העלון גם לעילוי נשמת: טליה אסתר בת אלינור הי"ו (לבית משפחת מזרח) שירה בת אלינור הי"ו זכת ה'למוד בעלון עמוד לון לישמה שלמה בתורה	העלון גם לעילוי נשמת: העלון גם לעילוי נשמת: העלון גם לעילוי נשמת: קוראים היקרים: מורת עלון זה היא אך ורק לקיש את שמו של ח' יתברך בעולם על ידי שכל יהודי ירישו את מירקת התורה ומצוותיה. ככל בורר שאלוהים בלב העלון יתנו לימוד ששם בספרו או במיילי שבד. חובב לפניות ותחלתם בכל סמל כ"ל.
--	---	---	--	---	---	---	--	--	--	--